

Петар Иљич Чајковски

установка лейоница

Петар Ильич Чајковски (Пётр Ильич Чайковский)

усїавана лейойица *(Сїящая красавица)*

Балей у шїри чина с їролоїом

Либрето: Иван Всеволожски и Маријус Петипа, према бајци Шарла Пероа

Кореографија и режија: ВЛАДИМИР ЛОГУНОВ

према оригиналној кореографији Маријуса Петипаа

Диригент: МИКИЦА ЈЕВТИЋ

Сценограф: БОРИС МАКСИМОВИЋ

Костимограф: МИРЈАНА СТОЈАНОВИЋ МАУРИЧ

**Репетитори: ОКСАНА СТОРОЖУЌ, ЛИЈАНА ЈАНКУ, ВЕСНА БРКИЋ,
БРАНКА ГЛИГОРИЋ, БОРИС ЛАДИЧОРБИЋ**

Играју:

Краљ ЗОРАН РАДОЈЧИЋ, МИЛУТИН ПЕТРОВИЋ

Краљица МАРИЈЕТА ВИРАГ / ЈЕЛЕНА ВУКАДИНОВИЋ

Принцеза Аурора АНА ПАВЛОВИЋ, к.г., АНА ЂУРИЋ /
ЈЕЛЕНА ЛЕЧИЋ КОЛЧЕРИЈУ, АСУКА МАРУО, БРАНКИЦА ВУЧИЋЕВИЋ

Принц Дезире АНДРЕЈ КОЛЧЕРИЈУ, ЛИВИЈУ ХАР / ТАКУЈА СУМИТОМО

Кашалабиш, церемонијал мајстџор РАНКО ЛАЗИЋ / ЂУЛИО МИЛИТЕ

Учишџељ їринца МИЛУТИН ПЕТРОВИЋ, ЗОРАН РАДОЈЧИЋ

Вереница їринца ЈЕЛЕНА ВУКАДИНОВИЋ / МАРИЈЕТА ВИРАГ

Вила искреносїи ОЛГА АВРАМОВИЋ, МИЛЕНА КРКОТИЋ

Вила жиїної класја САЊА ПАВИЋ, СОЊА БАТИЋ

Вила изобиља МИРЈАНА ДРОБАЦ / СОЊА БАТИЋ

Вила канаринка ТЕОНА РАДАНОВИЋ / АСУКА МАРУО

Вила сїрасїи МАРИЈАНА ЂУРЧИЈА / ДУЊА ЛЕПУША

Вила Јорїован КАТАРИНА КЉАЈИЋ / БРАНКИЦА ВУЧИЋЕВИЋ, БОЈАНА МИТИЋ

Карабос, зла вила АНДРЕЈА КУЛЕШЕВИЋ / АНА ЂУРИЋ, ДАНИЈЕЛА ВОЈНОВСКИ

Прашња виле Јорјован НАДЕЖДА САЛАК, ИРЕНА МЕСАРОШ, МАРИЈА ЈАНКОВИЋ,
СОЊА ГАВРИЛОВ, ЈОВАНА ПАУНОВИЋ / БОЈАНА МАТИЋ, ТЕОНА РАДАНОВИЋ,
МАЈА СТАНКОВИЋ, ЉИЉАНА ЈОКАНОВИЋ, ЈОВАНА ЛАЛИЋ, ЈЕЛЕНА НИКОЛИЋ

Прашња виле Карабос БОЈАН РАДНОВ, ОЛТЕАН ТУДОР , ЂУЛИО МИЛИТЕ,
ЛУЧИЈАН ПУШКАШ / СТЕВАН СРЕМАЦ,
ИВАН ЂЕРКОВИЋ, ГЛЕБ СУМАНОВ

Принчеви ТАКУЈА СУМИТОМО, ДАВИД ГРУОСО,
ВЛАД МОЛДОВАН, БОЈАН РАДНОВ / ЛИВИЈУ ХАР, ИВАН ЂЕРКОВИЋ

Аурорине друјарице ДАНИЈЕЛА ВОЈНОВСКИ, БОЈАНА МИТИЋ,
НАДЕЖДА САЛАК, СОЊА БАТИЋ, ДУЊА ЛЕПУША, САЊА ПАВИЋ, МИРЈАНА ДРОБАЦ,
ОЛГА АВРАМОВИЋ / ВЕСНА ЂУКОВИЋ, МАРИЈА ЈАНКОВИЋ, БОЈАНА МАТИЋ, МИЛЕНА КРКОТИЋ,
КАТАРИНА КЉАЈИЋ, ТЕОНА РАДАНОВИЋ, ЈЕЛЕНА МАРКОВИЋ, МАРИЈАНА ЂУРЧИЈА

Вила Бриљанш ЈЕЛЕНА МАРКОВИЋ / АНА ЂУРИЋ, АСУКА МАРУО

Виле злаш, сребра, сафира МАРИЈАНА ЂУРЧИЈА, САЊА ПАВИЋ,
ОЛГА АВРАМОВИЋ / МИЛЕНА КРКОТИЋ, КАТАРИНА КЉАЈИЋ, ДУЊА ЛЕПУША

Бела мачка и Мачак у чизмама СОЊА БАТИЋ, БОЈАН РАДНОВ /
БОЈАНА МИТИЋ, САЊА ПАВИЋ, ОЛГА АВРАМОВИЋ
ДАВИД ГРУОСО, ОЛТЕАН ТУДОР, ЛУЧИЈАН ПУШКАШ

Црвенкаја и Вук МИРЈАНА ДРОБАЦ, ИВАН ЂЕРКОВИЋ
ТЕОНА РАДАНОВИЋ, ОЛТЕАН ТУДОР / ЈЕЛЕНА МАРКОВИЋ, ВЛАД МОЛДОВАН

Принцеза Флорина и Плава њица ДУЊА ЛЕПУША, ДАВИД ГРУОСО /
БРАНКИЦА ВУЧИЋЕВИЋ, КАТАРИНА КЉАЈИЋ, ЛИВИЈУ ХАР, МИЛАН ИВАН

Нереице, Валцер са њирландама, Мазурка, Дворске даме, Госјода, Дадиље

ЈЕЛЕНА МАРКОВИЋ, ДУЊА ЛЕПУША, ДАНИЈЕЛА ВОЈНОВСКИ, БОЈАНА МИТИЋ, МАРИЈА ЈАНКОВИЋ,
СОЊА БАТИЋ, ВЕСНА ЂУКОВИЋ, НАДЕЖДА САЛАК, ИРЕНА МЕСАРОШ, ЈЕЛЕНА НИКОЛИЋ, БОЈАНА
МАТИЋ, ЈОВАНА ПАУНОВИЋ, ИВАНА ИВАНОВ МАЋЕШИЋ, СОЊА ГАВРИЛОВ, ТЕОНА РАДАНОВИЋ,
САЊА ПАВИЋ, ОЛГА АВРАМОВИЋ, АЛЕКСАНДРА СТАНАРЕВИЋ, МАРИЈАНА ПЕНОВИЋ, ИВАНА
ПРИБИЋ, ЗОРАНА РАДИВОЈЕВИЋ, МИЛЕНА КРКОТИЋ, МАЈА СТАНКОВИЋ, ЈОВАНА ЛАЛИЋ,

ЉИЉАНА ЈОКАНОВИЋ, ИВАНА НАНИЋ СУВАЧАРЕВИЋ, МАРИЈА ШАРЧЕВИЋ, БИЉАНА
БАБИЈАНОВИЋ, ТАТЈАНА НЕНАДОВИЋ, ИВАНА ОРШОЛИЋ, МИЛАНА БАЛАЖ, ЉУБИЦА СЕЛАКОВИЋ
БАНДИЋ, ГИЗЕЛА ГРЕГОРОВИЋ, БРАНКА ГЛИГОРИЋ, КАТАРИНА КЉАЈИЋ, ВЕСНА ОГЊАНОВ*,
МИЛАНА САМАРЦИЋ*, СВЕТАНА ЂУРЂЕВ ЛАМБИЋ*, ВАЛЕНТИНА ГРУИЧИЋ*
МАРКО СТОЈАНОВИЋ, ЂУЛИО МИЛИТЕ, СТЕВАН СРЕМАЦ, ЗОРАН ТРИФУНОВИЋ, ГЛЕБ СУМАНОВ,
МИЛАН ИВАН, ИВАН ЂЕРКОВИЋ, БОЈАН РАДНОВ, РАНКО ЛАЗИЋ, ЛУЧИЈАН ПУШКАШ, ОЛТЕАН
ТУДОР, ВЛАД МОЛДОВАН, ИСМЕТ ФЕТАХОВИЋ, АЛЕКСАНДАР БЕЧВАРДИ*, МИЛЕ КЉАЈИЋ*

* Ученици Балетске школе Нови Сад

ОРКЕСТАР СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Концертмајстор: Владимир Ћуковић, Сергеј Шаповалов

Виолончело соло: Ибоја Фараго / Кристина Токоди

Харфа соло: Милица Пашић / Ивана Павловић

Асистент сценографа: Нада Даниловац

Асистент костимографа: Снежана Хорват

Корепетитори: Золтан Гајдош, Дејан Бркић

Инспицијенти: Тања Цвијић, Иван Свирчевић

Тонски сарадник: Предраг Петрушевски

Мајстор светла: Младен Букарица

Компјутерска припрема сценографских решења: Милица Максимовић

Премијера: 13. јун 2013, сцена „Јован Ђорђевић“

Представа траје два сата и 40 минута, са две паузе

Декор, костими и остала сценска опрема израђени у радионицама Српског народног позоришта.

Ана Павловић и Андреј Колчерију

ПЕТАР ИЉИЧ ЧАЈКОВСКИ (Пётр Ильич Чайковский)

Рођен у Воткинску на Уралу 1840. године. Мада је још у родитељском дому дошао у додир с музиком, и заволео је за читав живот, студирао је правне науке у Петрограду и 1859. ступио у службу у Министарство правосуђа. Ипак, 1862. уписао се на петроградски Конзерваторијум, где је учио композицију код Антона Рубинштајна. Годину дана касније заувек напушта правничку службу, да би се у потпуности посветио музици.

Године 1866. прешао је из Петрограда у Москву и пуних једанаест година на Конзерваторијуму предавао теорију музике. У то време веома много је и напорно радио – као композитор, педагог, музички писац и критичар.

Веома осетљиве природе, склон разочарањима и осећању злог фатума који управља људским животом, Чајковски је тежио независном животу и стварању. То му је својом материјалном помоћи омогућавала богата љубитељка његове музике Надежда фон Мек, с којом га веже дугогодишње пријатељство иако се никада нису лично упознали. Напустивши место професора на Конзерваторијуму у Москви Чајковски се посветио композиторском раду. Његова слава све је више расла у Русији и у читавом свету. Године 1893. на врхунцу стваралаштва, умро је од колере у 53. години живота.

Дело Чајковског веома је обимно и разноврсно. Компонувао је десет опера (међу којима су *Евђеније Оњејин* и *Пикова дама*, ремек-дела која се и данас изводе на светским оперским сценама), три балета (*Лабудово језеро*, *Усљавана лејошница*, *Шчелкунчик* / *Крцко Орашчић*), шест симфонија (од којих се четврта, пета и шеста најчешће налазе на репертоару симфонијских оркестара широм света) и велики низ симфонијских радова програмског карактера, концерата, свита, клавијских и камерних дела и песама. Својим делима – која се одликују мајсторством форме, богатством хармоније, распеваношћу мелодијских линија и непосредношћу музичког говора – Чајковски је изразио и дочарао веома различита људска осећања и расположења, од најнежније лирике до снажне драматике. Тим делима Чајковски се уврстио међу највеће руске и светске композиторе.

Балети Петра Иљича Чајковског

1875-1876. *Лабудово језеро*, оп. 20, балет у четири чина.

Први пут је изведен 1877. у Бољшом театру у Москви

1888-1889. *Ушавана лејошница*, оп. 66, балет у три чина с прологом.

Чајковски је овај балет сматрао за своје најбоље дело. Први пут је изведен 3. јануара 1890. у Маријинском театру у Петрограду.

1891-1892. *Шчелкунчик (Крцко Орашчић)*, оп. 71, балет у два чина и 3 слике.

Премијерно је изведен 1892. у Маријинском театру у Петрограду.

Ана Ђурић, Ливију Хар и део ансамбла

УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА

Балет *Успавања лепоћица* настао је као идеалан спој деловања неколико изузетних личности и околности које су се у руском позоришном животу одигравале деведесетих година XIX stoleћа. На место директора руских царских позоришта постављен је Иван Александрович Всеволозски, образован човек реформаторског духа. Он је позвао тада већ прослављеног Петра Иљича Чајковског да напише балет за Маријински театар у Петрограду, за који је он заједно с познатим кореографом Маријусом Петипаом написао либрето, инспирисан чувеном бајком Шарла Пероа (1628-1703). Чајковски је пристао, и тринаест година после *Лабудовој језера*, које је на премијери доживело неуспех, из врло блиске сарадње Чајковског и Петипаа, две личности снажне индивидуалности и различитог начина рада, настало је једно је од најлепших дела класичне балетске литературе, које већ око сто тридесет година траје на светским позорницама.

Праизвођење балета *Успавања лепоћица* одржано је у јануару 1890. на сцени Маријинског позоришта у Петрограду. Убрзо је балет постао саставни део руског балетског репертоара. У западној Европи балет је први пут изведен у лондонском Алхамбра театру 1921. године у кореографији Николаја Сергејева, са чувеним играчима Руског балета Сергеја Дјагиљева. Југословенска премијера одржана је 16. јуна 1927. у Београду, под насловом *Очарана лепоћица*. У Српском народном позоришту балет је изведен 6. априла 1971. поводом 20-годишњице постојања Балета.

Балет *Успавања лепоћица* изводи се са мање или више одступања од оригиналне верзије Маријуса Петипаа, великог реформатора руског класичног балета, но чињеница је да су поједине кореографске варијације остале непромењене.

Музичка партитура П. И. Чајковског за тај балет тада је била веома модерна, јер је звуком описивала карактере и психологију појединих личности и дочаравала атмосферу бајке. Музика је имала „руски дух“ који се испољавао у истанчаној осећајности, лиричности и природности којом се звуком прича „француска бајка“. *„Изгледа да ће музика овога балета бити једно од мојих најлепших дела. Сиже иако љубавничан, иако блајгородан за музику, колико ме је очарао и одушевио да сам писао музику са оном љубавином која увек условљава вредност једне композиције“*. (Из писма Чајковског Надежди фон Мек). Чаробни свет лепоте, маште и снова *Успавања лепоћица* приказује фабулом о уснулој принцези, коју након стогодишњег сна буди млади, лепи принц. Посебну привлачност овог дела представља сјај дворског живота у раскошној сликарској и кореографској инсценирању, велики балетски ансамбл с многобројним солистима који имају могућност да покажу све богатство не само своје класичне играчке технике, већ и своју музикалност и суптилну осећајност кроз варијације и игре парова. Врхунац тог празника класичне балетске уметности је велики дует (*Grand pas de deux*) принцезе Ауроре и принца Дезиреа, који и у музичком и у кореографском погледу представља и врхунац балета.

ВЛАДИМИР ЛОГУНОВ, кореограф

Првак Балета Народног позоришта у Београду и кореограф. Чаролија сцене и лепота балетске уметности повукла га је на пут уметности која тражи много одрицања, напора и зноја, али обећава потпуно остварење личности и задовољство да се покретом, игром, телом, изразе емоције и хтења. Безброј часова у класи Миле Катић у Сплиту доноси сазнање

да је балет његово коначно и једино животно усмерење, потом у раду с незаборавном и великом Нином Кирсановом, која је умела у сваком ученику да развије управо онај најсветлији пламичак у најлепшу ватру живота. Корелијус (улога за коју је добио награду за најбоље уметничко остварење 1979), Миракл, Дапертут, Ротбард, Карењин ..., В. Логунов стварао је технички сигурно, а у изразу специфично. Техника и израз једно без другог не даје резултате, једно друго допуњује у бескрај. *Форма вива*, А. Вивалдија, његова је прва кореографија на сцени Народног позоришта 1974. године, а после студија на московском ГИТИС-у следе балети: *Лицијарско срце* К. Барановића 1980, целовечерњи балет *Дон Кихот* Л. Минкуса 1988, *Кармен* Ж. Бизе-Р. Шchedрин 1990. и *Усљавана лејошница* 1995; радио је више кореографија за београдску Опери: *Ајшила*, *Фиарова женидба*, *Ловци бисера*, *Конзул*, *Кћи ђука*, *Мајбей*, *Травијата* и *Адријана Лекуврер*; *Месечева соната* Л. в. Бетовена, Љубљана 1985. и *Каршун* З. Ерића 1989; *Симфонија Це-гур* Ж. Бизеа, ХНК Загреб 1989. и *Симфонија из новој свеји* А. Дворжака, ХНК Сплит, исте године; са Балетом Српског народног позоришта сарађује од 1992. године, остваривши следеће кореографије: *Кармина бурана* К. Орфа, *Кармен* Ж. Бизеа-Р. Шchedрина, *Болеро* М. Равела, 1992, *Серенада* П. И. Чајковског 1993, *Пружи ми руку Терјис-хора* П. Вангелиса и *Предсмртна љубавна ђесма* С. Дивјаковића, 1996, *Лабудово језеро* Чајковског, 2008, затим опере: *Мајска ноћ*, *Травијата*, *Слеји миш* и мјузикл *Човек од Ла Манче*. На Југословенском балетском такмичењу у Новом Саду освојио је више награда за кореографије: *Грана без лишћа* Малера, бронзана медаља, *Валцер* Хачатуријана, сребрна медаља, *Цвећ с најуклој зига* Сибелијуса-Баха, бронзана медаља.

Био је члан жирија Интернационалног балетског такмичења у Варни, Бугарска, 2008. и 2010. Награде: награда Заједнице музичких и балетских педагога Србије, награда „Димитрије Парлић“, Удружења балетских уметника Србије (УБУС), за представу *Др Цекил и мистери Хајд*, Награда за животно дело, УБУС-а, Национално признање за допринос култури Србије. Владимир Логунов је био шеф и уметнички руководиоца Балета Народног позоришта од сезоне 1979/80. до сезоне 1985/86.

РЕЧ КОРЕОГРАФА

Велика је одговорност кореографа кад се нађе у ситуацији да постави значајно дело класичног репертоара и један од најпопуларнијих и најомиљенијих балета као што је *Усљавана лејошница* П. И. Чајковског, по кореографији Маријуса Петипа. Овај кореографски драгуљ је такорећи у потпуности сачуван до данашњих дана, а постоји и богата писана литература која се односи на овај балет. То је олакшавајућа околност али и замка за кореографа. Будући да данашњи гледалац тешко може да испрати интегралну редакцију која траје четири сата, препуну пантомиме, која је тада била неопходна, а сама поставка балета захтева огроман ансамбл и учешће великог броја ученика балетске школе, што данас ретко које позориште може да приушти, неопходна су скраћења, свођење пантомиме на минимум и на појединим местима кореографске интервенције. Наравно, треба имати у виду да се никако не сме нарушити основна замисао аутора оригиналне представе, као и да све измене, поготово кореографске, изгледају као да их је сачинио сам Маријус Петипа (варијацију виле Јоргован сачинио је Ф. Лопухов, савременик Петипа, и она се данас сматра интегралним делом представе).

Рад на овом балету сваком кореографу причињава радост и усхићење и искрено се надам да ће то осетити и извођачи и публика, као на праизведби балета у Петрограду 1890. године.

Олга Аврамовић, Јелена Марковић, Сања Павић и Маријана Ћурчија

Катарина Кљајић и ансамбл балета

МИКИЦА ЈЕВТИЋ

Рођен 1977. у Хорбу, Немачка. Дипломирао је дириговање на Националној музичкој академији Украјине у Кијеву 2003. године код професора Алина Власенка и хармонику код професора Павела Фењука.

Од 2001. до 2003. године био је диригент Симфонијског оркестра и Оперног театра града Дњепропетровска у Украјини. Са Гудачким оркестром Кијевске музичке школе наступао је у Шпанији, Пољској, Немачкој, Португалији. Имао је бројне концерте са Националним симфонијским оркестром Украјине. Од 2005. године радио је као диригент оркестра музичке школе у Шапцу.

Од 2011. је стални диригент Оркестра Српског народног позоришта у Новом Саду.

На репертоару има опере: *Евџеније Оњегин*, *Травијата*, *Фиџарова женидба*, *Царска невеста*, *Набуко*, *Риголетто*, *Мадам Батерфлај*, балете: *Крцко Орашчић*, *Дон Кихот*, *Лабудово језеро*, *Грк Зорба* и сценску кантату *Кармина бурана*.

Добитник је прве награде на 1. Међународном такмичењу диригената „Стефан Турчак“ у Кијеву 2006. године.

„Као члан жирија међународних такмичења ‘Стефан Турчак’ у Кијеву 2006. године и ‘Сергеј Прокофјев’ у Санкт Петербургу 2008. године, упознао сам се са диригентом из Србије, Микицом Јевтићем. Млади музичар испољио је изузетне диригентске способности, показао музикалност и одличну диригентску школу коју је стекао на Националној музичкој академији у Кијеву у класи изузетног педагога, професора Алина Власенка. Микица Јевтић је талентован и изузетно професионално припремљен диригент. Његов уметнички пут заслужује пажњу и подршку.“

Саулиус Сандецкис, диригент, почасни професор Академије „Н. Римски-Корсаков“ у Санкт Петербургу

РЕЧ ДИРИГЕНТА

У драматуршкој основи балета *Усїавана лейоїица* (1889) лежи борба Виле Јоргован и Виле Карабос – вечита борба добра и зла, где добро побеђује. Будући да је Чајковски музику за ово дело писао на врхунцу свог стваралаштва, по завршетку *Петїе симфоније*, а имајући у виду чињеницу да је руски балет до тог времена био под утицајем једног генија као што је Маријус Петипа, он није могао написати једноставну балетску музику. Композиторски гест Чајковског захтевао је „симфонизацију“ музике намењене изражавању кореографске замисли. Већ у *Лабудовом језеру* (1876) Чајковски је у значајној мери преформулисао појам групне класичне игре, дајући му важну улогу у музичкој драматургији балета. Може се рећи да је *Усїавана лейоїица* постала наредна етапа у даљој еволуцији тог музичког облика. Посматрајући на тај начин балет *Усїавана лейоїица*, ова уметничка појава се пред нама приказује не као једноставна композиција у којој се смењују „омиљене мелодије и дисонантне епизоде“ већ као естетска вредност непревизитијеног значаја.

Катарина Кљајић и ансамбл балета

БОРИС МАКСИМОВИЋ

Рођен 1949. у Новом Саду.

Дипломирао је и магистрирао на Академији ликовних уметности у Београду.

Од 1978. ради као професионални сценограф и сарађује са најзначајнијим театарским кућама у Југославији, касније у Србији и Црној Гори.

Реализовао је 388 сценографија за балет, опере, оперете, кореодраме, мјузикле, драме и комедије.

Сарађивао је с најзначајнијим редитељима из наше земље као и са редитељима из САД, Украјине, Холандије, Француске, Грчке, Румуније, Италије, Мађарске, Велике Британије, Русије...

Добитник је шеснаест награда за сценски дизајн.

Од 1979. до 1992. радио је у Српском народном позоришту у Новом Саду, од 1992. запослен је као сценограф у Народном позоришту у Београду.

МИРЈАНА СТОЈАНОВИЋ МАУРИЧ

Рођена у Новом Саду. Дипломирала на Академији примењених уметности у Београду, Одсек костима, у класи професора Душана Ристића. Од 1971. је стална костимографкиња Српског народног позоришта у Новом Саду. Осим костимографије бави се и сликарством, тематски такође везаним за позориште. Урадила је костиме за више од 100 представа у Српском народном позоришту а као гост у Марибору, Скопљу и Осијеку, такође и низ ТВ емисија и драма за РТВ Нови Сад. Представе карактеристичне за њено костимографско опредељење: *Мајбеш, Норма, Самсон и Далила, Бојми, Бал њод маскама...*

Учествовала на више заједничких изложби: Тријенале позоришне сценографије и костимографије, Октобарски салон, Новосадски салон, Форма, Златно перо... и десетак самосталних изложби: Нови Сад, Немачка, САД... Награде за костим: 1969. награда Београдског универзитета „4. јул“, 1972. награда Академије примењене уметности на XIII октобарском салону у Београду, 1977. награда на 6. новосадском салону, 1977. награда „Форма“ на „Форми VI“ и 1983. на „Форми IX“ у Новом Саду, 2005. Златна медаља „Јован Ђорђевић“, највише признање Српског народног позоришта.

Андреја Кулешевић

Мирјана Дробац, Теона Радановић, Маријана Ђурчија, Олга Аврамовић, Катарина Кљајић и Соња Павић

УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА НА СЦЕНИ СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Премијера 6. април 1971, поводом
20-годишњице постојања Балета СНП.
Диригент Имре Топлак, кореограф,
редитељ и костимограф Борис Тонин,
сценограф Бранислав Добановачки;
Ерика Марјаш Брзић / Биљана Максић
(*Принцеза Аурора*), Џо Савино / Никола
Никић (*Принц*), Моник Арабиан (*Вила
Јорјована*), Маргита Братоножић /
Софија Стојадиновић (*Карабос*). Укупно
одиграно 26 представа (шест на
гостовању, од тих једна у Суботици с
гошћом Жужом Кун, примабалерином из
Будимпеште), 10.072 гледаоца.

Давид Груосо и Дуња Лепуша

САДРЖАЈ

Пролог

Раскошна свечаност поводом крштења принцезе Ауроре. Долазе добре виле, куме мале принцезе и обасипају је даровима. Церемонију прекида долазак зле виле Карабос коју су заборавили да позову на свечаност. Она проклиње Аурору и прориче јој да ће умрети на дан свог пунолетства од убода вретеном. Вила Јоргована, која предводи остале виле, ублажава страшно пророчанство: принцеза неће умрети, само ће спавати дуго, док је својим пољупцем не пробуди прелепи принц.

Први чин

Прошло је осамнаест година. У Аурорину част одржава се *Свечаност цвећа*. Она је израсла у лепу, љупку и веселу девојку. Са свих страна долазе принчеви који се надмећу за руку младе принцезе. Међу гостима се налази и једна старица од које Аурора на поклон добија вретено, иако је краљ, Аурорин отац, забранио употребу вретена, под претњом смртне казне. Старица је зла Вила Карабос, која напokon може да изврши своју освету. Међутим, ни Вила Јоргована није заборавила своје обећање: Аурора и цео двор падају у дубок сан који траје сто година.

Други чин

Сто година је прошло. Принц Дезире одлази у шуму где среће Вилу Јоргована, која је њега одабрала да пробуди успавану принцезу. Како би у томе успела, она призива привиђење Ауроре, чијом лепотом је принц очаран. Док крећу према уснулом дворцу, Вила Јоргована му открива да само његова искрена љубав може окончати стогодишњи сан. Он љуби Аурору, пун бојазни да ли ће прекинути чаролију. Успавана лепотица се буди, а с њом и цео двор.

Трећи чин

Раскошна свадба принцезе Ауроре и принца Дезиреа, венчање на радост и весеље свих дворана, ликова из бајки, и наравно вила, празник класичне балетске игре, апотеоза „добру, љубави и срећи“.

Соња Батић и Бојан Раднов

Олтеан Тудор и Теона Радановић

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ, управник

Директор Балета / ВЛАДИМИР ЛОГУНОВ
Уредник / ДУШАНКА РАДМАНОВИЋ
Фотографије / НИКОЛА БРАДОЊИЋ
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ
Технички уредник / НОРБЕРТ БАРЦАЛ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА и НАДА РАДОВИЋ

Штампарија БУДУЋНОСТ, Нови Сад
Тираж 1000

152. сезона 2012/2013.

www.snp.org.rs

